

Aspect	Feitelijk volgens Pruis	Hoe media/politiek het brachten	Effect op publiek/ Bijlmer
Basisrealiteit lading	Lading voldeed aan ICAO-regels; mix van gewone vracht, incl. beperkte hoeveelheid gevaarlijke stoffen (verf, lijm, zuren enz.).	Artikel Trouw (16-9-1993) suggereerde verzwegen “chemische stoffen” en extra gevaar; Kamerleden Van Gijzel (17-9-1993) namen dat beeld over.	Eerste golf wantrouwen: idee dat er “meer aan de hand” moest zijn dan verteld werd.
Documenten en transparantie	Ladingsdocumenten vanaf mei 1993 zonder terughoudendheid aan milieudienst en Trouw verstrekt; later extra documenten door EL AL. Alle NOTOC’s waren beschikbaar.	Selectieve presentatie: nadruk op ontbrekende 20 ton en vermeende “verdwenen papieren”, niet op 87.000 kg gedocumenteerd niet-gevaarlijke lading. Vermoeden van fraude met papieren door Plettenberg	Focus verschuift naar ‘gat’ in papieren; ontbrekende documenten worden gelijkgesteld aan geheime of gevaarlijke lading.
“Ontbrekende 20 ton”	Betreft deel dat administratief niet volledig was gespecificeerd, maar volgens Annex-13-onderzoek niet als gevaarlijk geclassificeerd; later door enquête gespecificeerd. (bleek niet-gevaarlijke lading te betreffen).	Werkhypothese in journalistiek/politiek: juist díe 20 ton moeten gevaarlijk of militair-gevoelig zijn; koppeling aan doofpotframe.	Voedingsbodem voor complotten: als er 20 ton ‘onduidelijk’ is, zal daar wel “het echte verhaal” zitten.
Militaire/goederen	Er was ook militaire uitrusting; volgens US Customs geen strafbare feiten of	Militaire component gebruikt om een beeld van constant geheime	Militaire lading = in publieke perceptie

Aspect	Feitelijk volgens Pruis	Hoe media/politiek het brachten	Effect op publiek/ Bijlmer
	onrechtmatigheid, en niet geclassificeerd als gevaarlijke lading.	wapen- of nucleaire transporten te schetsen.	automatisch “illegaal” of “ultra-gevaarlijk”.
Gezondheidsrisico lading	Epidemiologisch onderzoek (2004) vond geen verband tussen lading en klachten; minister Hoogervorst rapporteerde dat klachtenpatroon niet specifiek aan ramp/lading is toe te schrijven.	Media blijven spreken over “mogelijk giftige lading” en “nog steeds onduidelijkheid”; geruststellende conclusies krijgen weinig aandacht.	Hardnekkig geloof dat klachten door lading moeten komen; wantrouwen t.o.v. officiële onderzoeken consolideert.
Narratief “doofpot/cover-up”	Pruis: ladingspapieren hoorden niet bij het ‘geheime’ Annex-13-deel; diverse journalisten/politici konden ze inzien en deden dat ook.	Series als Rampvlucht en Murky Skies framen het dossier rond een “cover-up” van geheime lading.	Verdere bevestiging van het idee dat overheid en instanties structureel liegen over lading.
Normatief oordeel Pruis	Onderzoeksjournalistiek over vermeend geheime, ziekmakende lading na de enquête noemt hij “perverse en abjecte stemmingmakerij”.	–	Extra traumatisering: hij spreekt van een “vierde traumatisering” door mediaproducties na 2000.

Pruis gebruikt de kwalificatie “perverse en abjecte stemmingmakerij” specifiek voor onderzoeksjournalistiek na de enquête die blijft beweren dat er geheime, ziekmakende lading was die in de doofpot is gestopt, terwijl epidemiologisch en technisch onderzoek zo’n verband niet aantoonde.

- Het gaat hem om journalistiek die in een “toxische mix van achterdocht, argwaan, emotie en paranoia” rond normale, niet gevaarlijke lading blijft suggereren dat er iets essentieels wordt verzwegen, ondanks vrijgegeven documenten en onderzoeken.
- Hij noemt het pervers en abject omdat deze verhalen volgens hem opnieuw ernstige onrust en “quartaire traumatisering” veroorzaken bij Bijlmerbewoners, zonder dat er nieuwe feiten of bewijs zijn, en daarmee doelbewust wantrouwen en angst blijven voeden.

Pruis gebruikt die term als een moreel oordeel over een bepaald type journalistiek, niet als technisch-etiket.

Inhoud van zijn morele kwalificatie

- Hij verwijt deze vorm van journalistiek dat zij willens en wetens na 2022 blijft suggereren dat er geheime, ziekmakende lading is verzwegen, terwijl relevante onderzoeken en documenten geen basis geven voor die claim.
- Hij vindt dat moreel verwerpelijk omdat dit bij bewoners opnieuw angst, wantrouwen en traumatisering oproept, terwijl er geen nieuwe feiten worden aangedragen – de emotie wordt gebruikt, niet de waarheid gediend.